

ד-ר ישראל שייב

רומן עברי על יושו

הרומן על יושו הנוצרי, במשעול הצר" של א. קבק, הופיע עוד לפני שלוש שנים, אולם כדאי להתעכב עליו עכשיו בגלל הרעש שהקים ספרו של שלום אש על הנושא הזה.

כשם שטוב לחסות ביום חם בצל עצים, כן נעים אחרי הרעש סביב אש לקרוא את הרומן של קבק.

אפינו הוא חדבר: אצל אש אין שקט, הכל צורח, הכל פרטסינונגלי, לאש אסור היה לנגוע בנישא שכוה. לעומת זה הראת קבק, כי הוא היה רשאי. אין זה חשוב אם הוא מצא פתרון נכון לחידה הגדולה, אם הוא הגיע לשכבות העמוקות ביותר של מהותו הסוציאלית, האומית והאינדיבידואלית של המאורע התוא, אולם אתה מרגיש בכל שורה, בכל עמוד, עדינות וקדושה. לא היו קדושה גדולה, אלא קדושה אמנותית נושבת מכל שורה.

וזהו העיקר: הכל הוא אנשי, כה אנשי ולבני.

כמובן: התקומה היא סוערת, בני האדם מחפשים דברים שמחזק לגדר הטבע, שמעל לתבונת-אנוש — והנה הם פוגשים את בחור התנוה הצעיר מהגליל, האוהב ילדים, החודר אהבה לכל החי, הם שמים אישוא, את זוהר-

הלבנה על ראשו. הוא מתנגד, הוא מתנגד בכל כוחותיו — לא בהזר רצה.

כל יושו נלחמתי כנגד רוחות ושרים ועכשיו עשו טמני שד, רוח". הוא ספר לידים קטנים מעשיה, הרי לדים חזורים עליה ומסלפים אותה, הרוחו מלא צער, הם יסלפו את כל אשר אומר" הנה הוא מלא ריגוע על תלמידיו, שראוהו הולך על פני המים בליל-ירח מלא קסם: הם ראוהו, אולם הוא לא הלך, אבל כה גדולה היא אהבתו לדייגים המסכנים, שמרוב רחמנות, הוא נותן להם לתאמין. אין הוא יכול לגרום להם צער, הוא מדבר על זה שכולנו הננו בני אב אחד בשמים, והם עושים אותו ב,בן-אלהים" היחיד, ואביו לטש את חרבו בליל-אפל והד

לך להרים, למען הלחם ברומאים, ולא חזר משם.

אין הוא נוטל, איננו משיח, הוא הנהו רק אחת הדמויות המופיעות מפרק לפרק באהבה רבה כנשמתו לכל אשר ברא אלהים, לכל האנושי והחי, והוא נשאר בודד, מן ההכרח שיש" אר גלמוד, תלמידו הנאמן ביותר, שמ" עון, מלמד ילדים יהודים את תורת" היריה.

הוא אוהב את יושו בכל נפשו ובכל מאורו, אבל אין הוא מבין למה לא

יגרשו רוצחים רומיים, "החרש שטך" — והוא משיב: לא השטן מדבר מגרר" ני, אלא האדם, האדם הוא זה, הוא רר" את שטן האדמה הוא צומח, ואתה רוצה לעקרו, לפיכך ילכו אחרים כולם רק עד שמתינת הדרך, אחרי כן יראונו כשם שהם רוצים לראותך ולא כשם שהנך.

איננו משיח ואיננו רוצה לחיות גר" אל, רק בנתיבים הצרים של הגליל, בין השבלים הנבחרות, מצא את אלהים כה קרוב לו, בתוכו סצאהו ובתוך כל אחד ראהו, והוא רוצה לתראות לכל אדם את דרכו ל"אני" שלו, אולם בדאבון" לב הוא רואה שבמקום לתאמין בעצמם, החלו לתאמין בו.

וכשתוא הולך למות, הריהו מרגיש את עצמו בודד ועצובת תוקפת אותו: אלי, אלי, למה שבקתני? בסיפור הזה נטויות הדמרת הטרא-

גית של יהודה איש-קריית, המושלך בין סלעי הגליל ואהבת מרים ממגדל, מתוך ערפל מתנועעות דמויות קשות של פרי טיונים יהודים, ופרושים מתונים, הקוב" עים את דרך-הגלות, ובין כל אלו, בתוך שביל צר, מתהלך אדם בודד" בודד הוא אפסי" שתלמידים רבים לו, הוא נשאר בודד, כיוון שתלמידים לו, וכשמופיע יחיד שכוה בתוכנו -- הריהו זר בעינינו, והמיד יהיה לנו זה, כי אנו נשארים תמיד כדייביה-הגליל -- פנינו לחיים.

אין זו יצירה אמנותית על גאולת" העולם, אלא חויה אמנותית על אודות, כיסופים אנטיים, ואין בספר הזה, פרי טננטיות, כי שם המחבר הוא לא שלום אש, אלא א. קבק.

קולנוע «עממי» ת"א

אולם אהל שם רח' בלפור 30

במדי"ש 29.6 ביום ראשון 30.6 כיו"ל שני 1.7 וביום שלישי 2.7 הצגות: לערב

במוצאי שבת ההצגות מתחילות בש" עה 10-8.30 ביתר ימי השבוע 9.30-7.30 (לפי שעות הקיץ)

לורך ותדיר

עליזי סקוטלנד

בהצגות יומיות 3.30 אחר הצהריים השבוי מוגדה

קולנוע «שדרות» תל-אביב

תלפון 4054

במוצ"ש 29.6.40

שתי הצגות 9.50 — 8

בימות השבוע שלש הצגות

9.30 — 7.30 — 3.30

לפי בקשה כללית

פאר יצירתו של וילט דיסני

ש ל ג י ה

התודמנות האחרונה לראות את הסרט! נוסף יומן פוסק